Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1897. Wydano i rozesłano dnia 10. Lutego 1897. **Część I.**

Nr. 1.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Stycznia 1897, L. 2941, którem zmienia się wydane rozporządzenie z dnia 14. Grudnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 85, zarządzenia weterynarsko-policyjne w powiecie Nowotarskim celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy płucnej z Węgier.

Ze względu na zadowalniający stan zdrowia bydła rogatego w gminach wcielonych do utworzonego rozporządzeniem z 14. Grudnia 1895 r. L. 96.741, Dz. u. kr. Nr. 85, okręgu rewizyjnego „Zakopane“, oraz ze względu na obecnie zmniejszone niebezpieczeństwo zawleczenia do Galicyi zarazy płucnej z bydłem pochodzenia węgierskiego, c. k. Namiestnictwo wyłącza z obszaru zamkniętego gminy i obszary dworskie, wcielone do okręgu rewizyjnego „Zakopane“ a mianowicie: Białka, Brzegi, Bukowina, Groń, Kościeliska, Leśnica, Murzasichle i Zakopane.

Obecnie więc §. 1. na wstępie powołanego rozporządzenia ma brzmieć jak następuje:

„Zakazane jest bezwarunkowo wprowadzanie (przypęd i przywóz) bydła rogatego z Węgier do politycznego powiatu Nowotarskiego i przeprowadzanie przez ten powiat.

Dla zapobieżenia przemycaniu bydła rogatego z Węgier tworzy się z gmin i obszarów dworskich położonych na granicy Węgier jeden okręg rewizyjny, w którym przeznaczony do tego weterynarz prowadzić będzie ewidencyę wszystkiego bydła rogatego, nadzorować stan zdrowia tegoż i wykonywać oględziny bydła w rzeźni, jako też i na targach.

Do tego okręgu rewizyjnego z siedzibą weterynarza urzędowego w Czarnym Dunajcu należą gminy i obszary dworskie: Czarny Dunajec, Chochołów, Dzianysz, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone, Witów, Wróblówka i Załuczne“.

Nadto postanawia się ze względu na kilkakrotne stwierdzenie w Zakopanem zarazy płucnej przy rzezi bydła pochodzącego z okręgu rewizyjnego Czarnodunajeckiego, że rzeź bydła pochodzącego z gmin okręgu rewizyjnego może się odbywać w Zakopanem, tylko pod nadzorem weterynarza rewizyjnego z Czarnego Dunajca lub też c. k. weterynarza powiatowego z Nowego-targu.

Inne postanowienia tutejszego rozporządzenia z dnia 14. Grudnia 1895 L. 96.741, Dz. u. kr. Nr. 85, pozostają niezmienione.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dn. 16. Stycznia 1897.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. Stycznia 1897.

Sanguszko w. r

Nr. 2.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 24. Grudnia 1896, L. 81.162, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Kalwarya Zebrzydowska na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, od piwa i miodu.

Na mocy ustawy z 18. Marca 1888, Nr. 36 Dz. u. kr., Wydział krajowy Król.Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Kalwarya Zebrzydowska na dalszy pobór ustawą z 25. Lipca 1892, Dz. u. kr. Nr. 52, przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, od piwa i miodu w latach 1897, 1898, 1899 i 1900 z tem jednak zastrzeżeniem, że opłaty te łącznie z krajowym dodatkiem konsumcyjnym nie mogą przekraczać od jednego hektolitra palonych napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwoty 11 ct. od stopnia alkoholu, albo kwoty 11 złr. od hektolitra alkoholu, zaś przy innych napojach spirytusowych, względnie słodzonych napojach spirytusowych kwoty 5 zł. 50 ct., od hektolitra piwa zaś kwoty 1 złr. 70 ct.

Od opłat mają być wolne spirytusowe napoje w tych wszystkich wypadkach, w których napoje te wolne są po myśli §. 6 ustawy z 20. Czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 95 od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Lwów, dnia 24. Grudnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 3.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. Stycznia 1897, L. 83374/96, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Skole miasteczko na dalszy pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Skole miasteczko na dalszy pobór w latach 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 75%.

Lwów, dnia 5. Stycznia 1897.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 8. Stycznia 1897 L. 57/pr., o wymiarze i poborze podatków stałych na rok 1897.

Według §. 1 ustawy z dnia 23. Grudnia 1896 Nr. 242 Dz. u. p., pobierane być mają istniejące podatki bezpośrednie i pośrednie tudzież inne spłaty z dodatkami nadal w miesiącu Styczniu 1897 według obowiązujących obecnie ustaw i przepisów podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości ustawą skarbową z dnia 28. Marca 1896, Nr. 43 Dz. u. p. oznaczonej.

W myśl tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1897.

Zmiany, jakieby później zajść miały, podane zostaną w swoim czasie do powszechnej wiadomości.

Wymiar i rozkład podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi podatku gruntowego, uskuteczniane być mają z uwzględnieniem osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883. Nr. 83 Dz. p. p. rezultatów ewidencyi, a pod względem przypisywania i ściągania tego podatku na rok 1897, zastosowane być mają na razie bez względu na zmiany, które zajdą i następnie uwzględnione zostaną wskutek wykonania §. 21 ustawy z dnia 12. Lipca 1896 (Dz. pr. p. Nr. 121) dotyczącej rewizyi katastru podatku gruntowego, postanowienia prawne zawarte w ustawie z dnia 7. Czerwca 1881, Nr. 49 Dz. u. p. i w obwieszczeniu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. czerwca 1883, Nr. 119 Dz. u. p.

Podatek domowy ma być wymierzony i przypisywany na podstawie ustaw z dnia 9. Lutego 1882 Nr. 17 Dz. u. p., 1. Czerwca 1890 Nr. 97 Dz. u. p., 12. Lipca 1896 Nr. 120 Dz. u. p. i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. Października 1890 Nr. 190 Dz. u. p.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym, będzie przypisywany i pobierany prócz ordynaryum podatku, także dodatek nadzwyczajny w wysokości ordynaryum podatku.

Ci jednak kontrybuenci, których łączna należytość w podatku zarobkowym i dochodowym I. klasy lub w podatku dochodowym II. klasy rocznej kwoty podatkowej 30 złr. w ordynaryum nie przekracza, opłacać mają dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ($^{7}/_{10}$) ordynaryum.

Roczna należytość podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego tudzież dochodowego, ma być opłacaną z dołu w ratach kwartalnych

z końcem każdego kwartału, zaś należytość podatku zarobkowego płatną jest z góry w półrocznych ratach dnia 1-go Stycznia i 1. Lipca roku bieżącego.

Przypisaną na rok 1897 należytość podatku gruntowego i domowo-klasowego należy podać do wiadomości Zwierzchności gmin, które trudnią się dotąd poborem podatków, zapomocą doręczenia im indywidualnych tabel płatniczych.

O przypisanej należytości podatkowej pojedynczym kontrybuentom należy powiadamiać tychże a to: o podatku gruntowym i domowo-klasowym przez uwidocznienia ze strony organów poborowych przypisu tych podatków w książeczkach podatkowych, o podatku czynszowym i dochodowym przez doręczenie wydanego przez władzę wymiarową nakazu płatniczego, zaś co do podatku zarobkowego służyć ma jako zawiadomienie o wysokości podatku wystawiony przez władzę wymiarową arkusz płatniczy podatku zarobkowego.

Kontrybuenci, którym podatek klasowy nowo przypisanym będzie lub u których w wymiarze tego podatku jakaś zajdzie zmiana, otrzymają odrębne zawiadomienia.

Wszystkim c. k. urzędom podatkowym przypomina się okólnik c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 12. Listopada 1889 L. 83958, według którego mają kontrybuentom, opłacającym podatek gruntowy lub domowo-klasowy, uwidaczniać w ich książeczkach podatkowych całoroczną należytość tych podatków według ich gatunków wraz z wszystkimi dodatkami przy pierwszej wpłacie.

Co do sporządzania i przedkładania fasyi do podatku dochodowego na rok 1897 jakoteż wykazywania stałych poborów służbowych, również co do wymiaru i uiszczania tego podatku, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia prawne:

1) Fasye i wykazy co do poborów służbowych w celu wymiaru podatku dochodowego na rok 1897 mają być sporządzane w formie dotychczasowej, w rozporządzeniu wykonawczem z dnia 11. Stycznia 1850 Nr. 10 Dz. u. p. wskazanej i na ręce właściwej władzy wymiarowej w terminie do końca Stycznia 1897 wniesione.

2) We fasyach dla dochodu I. klasy tudzież dla dochodów II. klasy, niestanowiących stałych poborów służbowych, należy wykazać celem obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1897 podlegającego, przychody i rozchody z trzech lat poprzednich, to jest z roku 1894, 1895 i 1896.

3) Przy wymiarze i poborze podatku dochodowego II. klasy od stałych poborów służbowych, przestrzegać należy przepisy prawne w §§. 21 i 22 ces. patentu o podatku dochodowym z dnia 29. Października 1849 Nr. 439 Dz. u. p. zawarte. Osoby lub instytucye obowiązane do wypłaty stałych poborów służbowych, mają pod własną odpowiedzialnością przy wypłacie tychże

poborów potrącać podatek dochodowy od poboru przypadający i odwozić ściągnięte kwoty do c. k. urzędu podatkowego najdalej do ośmiu dni po upływie każdego miesiąca.

4) Odsetki i renty podlegające opodatkowaniu w III. klasie dochodu, mają być wykazywane we fasyach według stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1896.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, który należy się od procentów od ulokowanych u nich kapitałów, jest ważne także i na rok 1897.

6) Posiadaczom tych budynków, które częściowo lub w całości uwolnione są od podatku czynszowego z tytułu nowej budowy, wymierzyć należy na rok 1897 a względnie i na rok 1898 podatek 5% od uzyskanego czystego czynszu rocznego, to jest na rok 1897 od kwoty czynszowej, pozostałej po strąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków a przy budynkach całkowicie od podatku czynszowogo uwolnionych, po potrąceniu nadto przypadających w roku 1897 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów na nich ubezpieczonych.

Co stanowi surowy dochód czynszowy w tych miejscowościach, w których na mocy obowiązujących przepisów wszystkie budynki podatkowi czynszowemu podlegają, postanawia §. 2. ustawy z dnia 12. Lipca 1896 Nr. 120 Dz. u. p.

Przy wymiarze wreszcie 5% podatku na rok 1898 od budynków całkowicie od podatku czasowo uwolnionych, nie należy według art. III. ustawy z dnia 25. Października 1896 (Dz. pr. p. Nr. 204, dotyczącej podatków osobistych) strącać z surowego dochodu procentów od kapitałów na nich ubezpieczonych.

W mowie będący 5% podatek jest podobnie jak i podatek czynszowy podatkiem realnym, ma być uiszczany w czterech ratach kwartalnych z dołu i przysługuje mu ustawnicze prawo zastawu na dotyczącej nieruchomości.

Lwów, dnia 8. Stycznia 1897.

Nr. 5.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 11. Stycznia 1897, L. 1398, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Nr. 48 Dz. u kr. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Rzeszowie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 60 ct. a od dzieci w kwocie 30 ct. w. a., począwszy od 1. Stycznia 1897.

Lwów, dnia 11. Stycznia 1897.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w. r.

Nr. 6.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. Stycznia 1897, L. 1445, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Kałusz na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36 Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Kałusz na dalszy pobór ustawą z 27. Kwietnia 1888, Dz. u. kr. Nr. 52 przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa w latach 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901, pod warunkami w powyższej ustawie ustanowionymi, z tem jednak zastrzeżeniem, że opłaty rzeczone, łącznie z krajowym dodatkiem konsumcyjnym, nie mogą przekraczać od jednego hektolitra palonych napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, kwoty 11 ct. od stopnia alkoholu, albo kwoty 11 złr. od hektolitra za 100% alkoholu, zaś przy innych napojach spirytusowych, względnie słodzonych napojach spirytusowych kwoty 5 złr. 50 ct. od hektolitra piwa zaś, kwoty 1 złr. 70 ct.

Od opłat ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których ona wolną jest po myśli §. 6. ustawy z 20. Czerwca 1888, Nr. 95 Dz. u. kr. od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Lwów, dnia 13. Stycznia 1897.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 7.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. Stycznia 1897, L. 1829, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Mikulińce, powiat Tarnopol, na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36 Dz. u. kr. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Mikulińce, powiat Tarnopol, na dalszy pobór w latach 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 stuprocentowego (100%) dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Lwów, dnia 13. Stycznia 1897.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.